

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums
2018. gada 22. oktobris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 381/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 381/02	Lieta C-256/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 9. aprīlī <i>Massimo Campailla</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2018. gada 23. janvāra rīkojumu lietā T-759/16 <i>Campailla</i> /Eiropas Savienība	2
2018/C 381/03	Lieta C-452/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel</i> (Spānija) – <i>XZ/Ibercaja Banco, S.A.</i>	2
2018/C 381/04	Lieta C-453/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia Vigo</i> (Spānija) – <i>Bondora AS/Carlos V. C.</i>	3
2018/C 381/05	Lieta C-460/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 12. jūlijā <i>HK</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 3. maija spriedumu lietā T-574/16 <i>HK/Komisija</i>	4
2018/C 381/06	Lieta C-468/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. jūlijā iesniedza <i>Judecătoria Constanța</i> (Rumānija) – R/P	5
2018/C 381/07	Lieta C-480/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. jūlijā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – AS “PrivatBank”	5

2018/C 381/08	Lieta C-489/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 26. jūlijā iesniedza <i>Budapest Körményi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter</i>	6
2018/C 381/09	Lieta C-492/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank Amsterdam</i> (Nīderlande) — <i>Openbaar Ministerie/TC</i>	7
2018/C 381/10	Lieta C-494/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūlijā iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia de Barcelona</i> (Spānija) — <i>Bondora AS/XY</i>	8
2018/C 381/11	Lieta C-496/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza <i>Fővárosi Törvényszék</i> (Ungārija) — <i>HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. u.c./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság</i>	9
2018/C 381/12	Lieta C-497/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza <i>Fővárosi Törvényszék</i> (Ungārija) — <i>Budapesti Közlekedési Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság</i> . . .	10
2018/C 381/13	Lieta C-499/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. jūlijā <i>Bayer CropScience AG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 17. maija spriedumu lietā T-429/13: <i>Bayer CropScience AG/Eiropas Komisija</i>	12
2018/C 381/14	Lieta C-500/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza <i>Tribunalul Specializat Cluj</i> (Rumānija) — <i>AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București</i>	13
2018/C 381/15	Lieta C-503/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 26. jūlijā <i>Inge Barnett</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 16. maija spriedumu lietā T-23/17 <i>Barnett/Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)</i>	14
2018/C 381/16	Lieta C-525/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 9. augustā <i>Marion Le Pen</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-86/17 <i>Le Pen/Eiropas Parlaments</i>	15
2018/C 381/17	Lieta C-526/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. augustā iesniedza <i>Förvaltningsrätten i Göteborg</i> (Zviedrija) — <i>AA/Migrationsverket</i>	16
2018/C 381/18	Lieta C-549/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. augustā — Eiropas Komisija/Rumānija	17
2018/C 381/19	Lieta C-556/18: Prasība, kas celta 2018. gada 30. augustā — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste . . .	18

Vispārējā tiesa

2018/C 381/20	Lieta T-14/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 11. septembra spriedums — <i>Apimab Laboratoires u.c./Komisija</i> (Patērētāju aizsardzība — Policiklisko aromātisko ūdeņražu maksimāli pieļaujamās koncentrācijas noteikšana uztura bagātinātājos — Regula (EEK) Nr. 315/93 — Risku analīze — Regula (EK) Nr. 178/2002 — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Samērīgums — Nediskriminācijas princips) . .	19
2018/C 381/21	Lieta T-613/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums — PH/Komisija (Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss — Paziņojums par konkursu EPSO/AST-SC/03/15 — Lēmums izslēgt kandidātu no konkursa — Ģimenes saites ar atlases komisijas locekli — Vienlīdzīga attieksme) .	19
2018/C 381/22	Lieta T-654/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 11. septembra spriedums — <i>Foshan Lihua Ceramic/Komisija</i> (Dempings — Ķīnas izcelsmes keramikas flīžu imports — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. un 5. punkts un 17. pants (tagad — Regulas (ES) 2016/1036 11. panta 3. un 5. punkts un 17. pants) — Lūguma veikt ar īstenošanas regulu (ES) Nr. 917/2011 noteikto galīgo antidempinga maksājumu daļēju starpposma pārskatīšanu tikai attiecībā uz dempingu noraidījums — Ilglaicīgas izmaiņas apstākļos — Pārbaude izlases veidā — Individuāla pārbaude — Nesadarbošanās izmeklēšanā, kuras noslēgumā tika noteikti galīgie pasākumi)	20

2018/C 381/23	Lieta T-788/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – <i>De Geoffroy u.c./Parlaments</i> (Civildienests – Ierēdņi – Atvaļinājumi – Jaunu Parlamenta pamatnostādņu pieņemšana par atvaļinājumu pārvaldību – Individuāli lēmumi, kas mutiskās tulkošanas dienestos pieņemti saskaņā ar jaunajām pamatnostādnēm – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Dienesta intereses – Iebilde par prettiesiskumu)	21
2018/C 381/24	Lieta T-905/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – <i>Chefaro Ireland/EUIPO – Laboratoires M&L</i> (“NUIT PRECIEUSE”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Grafiska preču zīme “NUIT PRECIEUSE” – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “EAU PRECIEUSE” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	21
2018/C 381/25	Lieta T-55/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – <i>Healy/Komisija</i> (Civildienests – Līgumdarbinieki – Pieņemšana darbā – Iekšējs konkurss – Rezerves saraksta izveidošana, lai pieņemtu darbā asistentus – Pielaišanas nosacījums attiecībā uz darba stāžu Komisijā – Nepielaišana dalībai konkursa pārbaudījumos)	22
2018/C 381/26	Lieta T-112/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – <i>Pelikan/EUIPO – NBA Properties</i> (“NEW ORLEANS PELICANS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “NEW ORLEANS PELICANS” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Pelikan” un agrāka valsts grafiska preču zīme “Pelikan” – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts))	23
2018/C 381/27	Lieta T-584/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – <i>Primart/EUIPO – Bolton Cile España</i> (“PRIMART Marek Łukasiewicz”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “PRIMART Marek Łukasiewicz” reģistrācijas pieteikums – Agrākas valsts vārdiskas preču zīmes “PRIMA” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	23
2018/C 381/28	Lieta T-180/14: Vispārējās tiesas 2018. gada 19. jūlija rīkojums – <i>Front Polisario/Padome</i> (Prasība atcelt tiesību aktu – Partnerības nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Savienību un Marokas Karalisti – Protokols, ar kuru nosaka zvejas iespējas, kas paredzētas šajā nolīgumā – Minētā nolīguma un protokola piemērojamība Rietumsahāras teritorijai un tai piegulošajiem ūdeņiem – Locus standi neesamība – Nepieņemamība)	24
2018/C 381/29	Lieta T-101/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 27. jūlija rīkojums – <i>Apple Distribution International/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu – Valsts atbalsts – Vācijas plānotais atbalsts filmu producēšanas un izplatīšanas finansēšanai – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – Individuāla skārums neesamība – Nepieņemamība)	25
2018/C 381/30	Lieta T-251/18 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 20. augusta rīkojums – <i>IFSUA/Padome</i> (Pagaidu noregulējums – Konkrētu zivju krājumu zvejas iespējas – Pasākumi attiecībā uz jūrasasara zveju – Zvejas aizliegums atpūtas zvejas ietvaros – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)	26
2018/C 381/31	Lieta T-417/18 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 20. jūlija rīkojums – <i>CdT/EUIPO</i> (Pagaidu noregulējums – Institucionālās tiesības – Tulkošanas pakalpojumi, kas nepieciešami EUIPO darbībai – Vēršanās pie ārējo pakalpojumu sniedzējiem – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamības neesamība)	26
2018/C 381/32	Lieta T-485/18: Prasība, kas celta 2018. gada 9. augustā – <i>Compañia de Tranvías de la Coruña/Komisija</i>	27
2018/C 381/33	Lieta T-486/18: Prasība, kas celta 2018. gada 15. augustā – <i>Danske Slagtermestre/Eiropas Komisija</i> . . .	28
2018/C 381/34	Lieta T-494/18: Prasība, kas celta 2018. gada 17. augustā – <i>PO/EĀDD</i>	29

2018/C 381/35	Lieta T-527/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. septembrī – <i>K.A. Schmersal Holding/EUIPO – Tecnium</i> (“tec.nicum”)	30
2018/C 381/36	Lieta T-715/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 13. jūlija rīkojums – <i>BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España</i> (“BEST BUY GEEK SQUAD”)	31
2018/C 381/37	Lieta T-773/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 13. jūlija rīkojums – <i>BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España</i> (“BEST BUY”)	31
2018/C 381/38	Lieta T-72/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 13. jūlija rīkojums – <i>BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España</i> (“BEST BUY mobile”)	31
2018/C 381/39	Lieta T-288/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 13. jūlija rīkojums – <i>Sky/EUIPO – Parrot Drones</i> (“Parrot SKYCONTROLLER”)	31

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 381/01)

Jaunākā publikācija

OV C 373, 15.10.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 364, 8.10.2018.

OV C 352, 1.10.2018.

OV C 341, 24.9.2018.

OV C 328, 17.9.2018.

OV C 319, 10.9.2018.

OV C 311, 3.9.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 9. aprīlī Massimo Campailla iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2018. gada 23. janvāra rīkojumu lietā T-759/16 Campailla/Eiropas Savienība

(Lieta C-256/18 P)

(2018/C 381/02)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Massimo Campailla (pārstāvis: F. Rollinger, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienība Eiropas Savienības Tiesas personā

Tiesa (septītā palāta) ar 2018. gada 7. augusta rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību kā daļēji acīmredzami nepamatotu un daļēji acīmredzami neefektīvu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. jūlijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Spānija) – XZ/Ibercaja Banco, S.A.

(Lieta C-452/18)

(2018/C 381/03)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel

Pamatlietas puses

Prasītājs: XZ

Atbildētāja: Ibercaja Banco, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai spēkā neesošo noteikumu nesaistīšanas princips (Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ 6. pants) ir jāpiemēro arī turpmākiem līgumiem un juridiskiem darījumiem, kuru pamatā ir tie paši noteikumi, kā tas ir pārjaunojuma līguma gadījumā.

Vai no tā, ka pilnīga spēkā neesamība nozīmē, ka minētais noteikums līguma ekonomiskās un juridiskās darbības laikā nekad nav pastāvējis, var secināt, ka turpmākie juridiskie darījumi un to sekas attiecībā uz šo noteikumu, proti, pārjaunojuma līgums, arī ir izslēgti no juridiskās realitātes, jo ir uzskatāms, ka tie nepastāv un nerada sekas.

- 2) Vai dokumenti, ar ko groza vai pārstrādā noteikumus, par kuriem nebija atsevišķas apspriešanās un kuri var neizturēt negodīguma neesamības un pārskatāmības pārbaudi, var būt līguma vispārīgi noteikumi Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK 3. panta izpratnē, un tos tāpat kā oriģinālos dokumentus, kas tika pārjaunināti vai pielāgoti, skar tie paši spēkā neesamības pamati.
- 3) Vai pārjaunojuma līgumā iekļautā atteikšanās no prasības celšanas arī ir jāuzskata par spēkā neesošu, ciktāl līgumos, kurus parakstīja klienti, viņi netika informēti par tajos iekļauto spēkā neesošu noteikumu, ne arī par tiesībām saņemt naudas summu vai finanšu vērtību kā procentu, kas ir samaksāti atbilstoši sākotnēji iekļautajam "noteikumam par procentu likmes minimumu", atmaksu.

Tādējādi ir norādīts, ka klients paraksta atteikšanos no prasības celšanas tiesā, bankai neinformējot par to, no kā un cik lielas naudas summas viņš atsakās.

- 4) Vai, analizējot pārjaunojuma līgumu, ar ko tika grozīts [līgums], saskaņā ar EST judikatūru un Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK 3. panta 1. punktu un 4. panta 2. punktu, jaunais noteikums par procentu likmes minimumu atkal uzskatāms par nepārskatāmu, ja banka atkārtoti neievēro 2013. gada 9. maija [Tribunal Supremo (Augstākā tiesa, Spānija) spriedumā] noteiktos pārskatāmības kritērijus un neinformē klientu par patiesām finanšu izmaksām, kuras rodas, piemērojot šo aizdevuma līgumā iekļauto noteikumu, tādējādi, ka viņš var uzzināt procentu likmi (un attiecīgo maksājuma summu), kas viņam ir jāmaksā, piemērojot jauno noteikumu par procentu likmes minimumu, un procentu likmi (un attiecīgo maksājuma summu), kas viņam būtu jāmaksā, ja nebūtu noteikuma par procentu likmes minimumu un ja tiktu piemērota procentu likme, kas ir noteikta aizdevuma līgumā, kurā nav paredzēts minimālās likmes ierobežojums.

Tas ir, vai, liekot parakstīt dokumentu, kas ir nosaukts par pārjaunojuma dokumentu attiecībā uz "noteikumiem par procentu likmes minimumu", finanšu iestādei ir jāiztur Direktīvas 93/13/EEK 3. panta 1. punktā un 4. panta 2. punktā paredzētās pārskatāmības pārbaudes un jāinformē patērētājs par to, cik liels ir viņam nodarītais kaitējums, piemērojot "noteikumus par procentu likmes minimumu", kā arī par procentiem, kas ir jāmaksā šo noteikumu spēkā neesamības gadījumā, un, ja tā nav to izdarījusi, tas ir pamats šo dokumentu atcelšanai.

- 5) Vai noteikumu kopumu par prasību celšanu, kas ir iekļauts pārjaunojuma līguma, ar ko groza [sākotnējo līgumu], vispārīgajos noteikumos, var uzskatīt par negodīgu noteikumu tā satura dēļ 3. panta 1. punkta izpratnē, skatot to kopsakarā ar pielikumu, kurā uzskaitīti negodīgi noteikumi, un konkrēti ar šī pielikuma q) punktu (negodīgi noteikumi ir tādi, kuru mērķis ir novērst vai kavēt prasību celšanu tiesā vai iespēju patērētājam tās apstrīdēt), jo tie mazina patērētāja tiesības īstenot tiesības, kas var rasties vai atklāties pēc līguma parakstīšanas, kā tas ir gadījumā, kad radās iespēja pieprasīt atmaksāt visus samaksātos procentus (saskaņā ar Tiesas 2016. gada 21. decembra spriedumu ⁽²⁾).

⁽¹⁾ Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Gutiérrez Naranjo* u.c. (C-154/15, C-307/15 un C-308/15, EU:C:2016:980).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. jūlijā iesniedza *Juzgado de Primera Instancia Vigo* (Spānija) – *Bondora AS/Carlos V. C.*

(Lieta C-453/18)

(2018/C 381/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia Vigo

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bondora AS*

Atbildētājs: *Carlos V. C.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ 7. panta 1. pants un judikatūra, kurā tas ir interpretēts, ir jāinterpretē tādējādi, ka minētajam direktīvas pantam pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā 2000. gada 7. janvāra *Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil* [Likuma 1/2000 par civilprocesu] divdesmit trešā nobeiguma noteikuma [2. punkts], kurā ir noteikts, ka pieteikumam Eiropas maksājuma rīkojumam nav jāpievieno dokumentācija un attiecīgā gadījumā tā netiks pieņemta?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1896/2006 ⁽²⁾ (2006. gada 12. decembris) 7. panta 2. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētā tiesību norma neliedz tiesai pieprasīt kredītiestādei iesniegt dokumentāciju, uz kuru ir balstīts tās prasījums, kas izriet no uzņēmēja ar patērētāju noslēgtā patēriņa kredītīguma, ja tā uzskata, ka ir jāveic dokumenta pārbaude, lai izvērtētu negodīgu noteikumu iespējamu esamību līgumslēdzēju pušu noslēgtajā līgumā, un tādējādi ir jāizpilda Padomes Direktīvā 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un judikatūrā, kurā tā ir interpretēta, noteiktais?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV 2006, L 399, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 12. jūlijā HK iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 3. maija spriedumu lietā T-574/16 HK/Komisija

(Lieta C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: HK (pārstāvji: A. Champetier, S. Rodrigues, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- Atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- Atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedumu lietā T-574/16;
- Izskatīt lietu, apmierinot sūdzības iesniedzēja prasījumus, kurus tas ir izvirzījis pirmajā instancē, tostarp, lūgumu piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, vai, pretējā gadījumā,
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, ar apelācijas sūdzību saistītos izdevumus sedzot atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. pantam.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda divus pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 17. panta pirmā daļa un ir norādīts neskaidrs, nelōģisks un pretrunīgs pamatojums. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauts nediskriminācijas principa pārkāpums un nav norādīts pietiekams pamatojums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. jūlijā iesniedza Judecătoria Constanța (Rumānija) – R/P

(Lieta C-468/18)

(2018/C 381/06)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Judecătoria Constanța

Pamatlietas puses

Prasītāja: R

Atbildētājs: P

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Gadījumā, kad kādas dalībvalsts tiesā tiek celta viena prasība, kurā ir apvienoti trīs prasības priekšmeti, proti, nepilngadīga bērna vecāku laulības šķiršana, vecāku atbildība par šo nepilngadīgo un uzturēšanas saistības pret šo pašu nepilngadīgo, vai Regulas Nr. 4/2009⁽¹⁾ 3. panta a) punkta, 3. panta d) punkta un 5. panta noteikumus var interpretēt tādējādi, ka tiesa, kura izskata šķiršanās lietu un kura vienlaikus ir atbildētāja pastāvīgās dzīvesvietas tiesa, un kurā ir ieradies atbildētājs, var skatīt prasību par uzturlīdzekļiem nepilngadīgam bērnam, lai gan ir paziņojusi, ka tai nav piekritis lemt par vecāku atbildību par šo nepilngadīgo bērnu, vai tomēr prasību par uzturlīdzekļiem var izskatīt tikai tā tiesa, kurai ir piekritība skatīt prasību par vecāku atbildību par nepilngadīgu bērnu?
- 2) Šādā pašā situācijā, kas attiecas uz valsts tiesas jurisdikciju, vai prasība par uzturlīdzekļiem par labu nepilngadīgam bērnam tikai papildina prasību par vecāku atbildību konkrētās regulas 3. panta d) punkta izpratnē?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu būtu noraidoša, vai nepilngadīgā interesēs ir tas, ka kompetentās dalībvalsts tiesa, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 4/2009 3. panta a) punktu, izskata prasību par vecāka pienākumu maksāt uzturlīdzekļus tāda nepilngadīga bērna labā, kas ir dzimis laulībā, kuras šķiršana tiek prasīta, ņemot vērā, ka minētā tiesa attiecībā uz aizgādības īstenošanu ir atzinusi savas piekritis neesamību, ar *res judicata* spēku atzīstot, ka nav izpildīti Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000⁽²⁾ atcelšanu 12. pantā paredzētie nosacījumi?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (OV L 7, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2003, L 338, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. jūlijā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – AS “PrivatBank”

(Lieta C-480/18)

(2018/C 381/07)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: AS “PrivatBank”

Otra lietas dalībiece: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas ⁽¹⁾ 2. panta 2. punktam atbilst tāds valsts tiesiskais regulējums, kas paredz komisijai tiesības izskatīt maksājumu pakalpojumu izmantotāju iesniegumus arī par tādiem maksājumu pakalpojumiem, kas nav sniegti euro vai kādas dalībvalsts nacionālajā valūtā, un līdz ar to – konstatēt Likuma pārkāpumus un piemērot sankcijas?
- 2) Vai Direktīvas 20. panta 1. un 5. punkts un 21. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas paredz kompetentās iestādes uzraudzību un sankciju piemērošanu arī par tādiem maksājumu pakalpojumiem, kas nav veikti euro vai jebkurā citā tādas dalībvalsts oficiālā valūtā, kura nav euro zonā?
- 3) Vai kompetentajai iestādei, ja tas nepieciešams Direktīvas 20. un 21. pantā minēto uzraudzības funkciju, vai arī 80.–82. pantā minēto sūdzību procedūru īstenošanai, ir kompetence izšķirt strīdus starp maksātāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas izriet no Direktīvas 75. pantā minētajām tiesiskajām attiecībām, noskaidrojot atbildīgo personu par neizpildītu vai nepareizi izpildītu darījumu?
- 4) Vai kompetentajai iestādei, īstenojot Direktīvas 20. un 21. pantā minētās uzraudzības funkcijas, vai arī 80.–82. pantā minētās sūdzību procedūras, ir jāņem vērā šķērējtiesas nolēmums, kas atrisina strīdu starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksājumu pakalpojumu lietotāju?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV 2007, L 319, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 26. jūlijā iesniedza Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter

(Lieta C-489/18)

(2018/C 381/08)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Farmland Kft.

Atbildētājs: Földművelésügyi Miniszter

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Savienības tiesībām ir saderīgs lauksaimniecības un lauku attīstības ministra 2010. gada 16. marta Rīkojumā Nr. 22/2010, lauksaimniecības un lauku attīstības ministra 2010. gada 9. aprīļa Rīkojumā Nr. 34/2010, lauku attīstības ministra 2011. gada 7. aprīļa Rīkojumā Nr. 25/2011 un lauku attīstības ministra 2011. gada 25. marta Rīkojumā Nr. 22/2011 ietvertais tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru lauksaimnieka atbalsta pieteikums tiek noraidīts, pamatojoties vienīgi uz valsts tiesību aktos reglamentēto t.s. “likumīgā zemes lietotāja” kritēriju kopumu un līdz ar to – no šiem kritērijiem izrietošo t.s. “zemes lietošanas apliecības” neesamību, lai arī Savienības lauksaimnieks citādi atbilst pārējiem atbalsta pieteikuma kritērijiem, konkrēti, spējams pierādīt, ka pieteiktās platības ir viņa rīcībā, proti, ka viņš tās apsaimnieko un lieto?

- 2) Ja uz pirmo jautājumu atbildams noliedzoši: vai Savienības tiesībās tiek prasīts, lai dalībvalsts maksātājiestāde, vērtējot atbalsta pieteikumu, ņemtu vērā citus pierādījumus tam, ka ir izpildīta Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 ⁽¹⁾ 124. pantā minētā prasība, ka zemes gabaliem “[jābūt] rīcībā”?
- 3) Ja uz pirmo jautājumu atbildams noliedzoši: kādas tiesiskās sekas vienotā pieteikuma gadījumā no Savienības tiesību viedokļa rada, proti, kā Komisijas Regulas (EK) Nr. 1122/2009 ⁽²⁾ 12. panta [1. punkta] e) apakšpunktā prasītais “lauksaimnieka paziņojum[s]” par to, ka viņam ir zināmi visi nosacījumi, kas attiecas uz attiecīgajām atbalsta shēmām” ir jāinterpretē vai jāizvērtē saistībā ar tādu ierobežojošu dalībvalsts speciālo normu kā tā, kurā ir noteikts “likumīgā zemes lietotāja” kritēriju kopums?
- 4) Ja uz pirmo jautājumu atbildams noliedzoši: kādas tiesiskās sekas vienotā pieteikuma gadījumā no Savienības tiesību viedokļa rada, proti, kā ir jāinterpretē vai jāizvērtē dalībvalsts uzliktais pienākums sniegt paziņojumu par to, ka ir izpildīts “likumīgā zemes lietotāja” kritēriju kopums, proti, izpildītas administratīvās prasības saistībā ar šo ierobežojošo dalībvalsts speciālo normu?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1122/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar viņa nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV 2009, L 316, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūlijā iesniedza *Rechtbank Amsterdam* (Nīderlande) – *Openbaar Ministerie/TC*

(Lieta C-492/18)

(2018/C 381/09)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Openbaar Ministerie*

Atbildētājs: *TC*

Prejudiciālais jautājums

Vai apcietinājuma pieprasītās personas nodošanas vajadzībām piemērošanas turpināšana, pastāvot šīs personas bēgšanas riskam, uz laiku, kas pārsniedz 90 dienas no šīs personas aizturēšanas dienas, ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantam, ja:

— izpildes dalībvalsts transponēja Pamatlēmuma 2002/584/TI ⁽¹⁾ 17. pantu tādējādi, ka pieprasītās personas apcietinājums nodošanas vajadzībām ir vienmēr jāaptur, ja galīgā lēmuma pieņemšanai par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi paredzētais 90 dienu termiņš ir beidzies, un

- šīs dalībvalsts tiesu iestādes interpretē valsts tiesisko regulējumu tādējādi, ka termiņš lēmuma pieņemšanai tiek apturēts, tiklīdz izpildes tiesas iestāde nolemj vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu vai sagaidīt atbildi uz citas izpildes tiesu iestādes uzdoto prejudiciālo jautājumu, vai arī atlikt lēmumu par personas nodošanu, ja attiecībā uz pieprasīto personu pastāv faktiskas necilvēciskas vai pazemojošas izturēšanās risks izsniegšanas dalībvalstī?

(¹) Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūlijā iesniedza *Juzgado de Primera Instancia de Barcelona* (Spānija) – *Bondora AS/XY*

(Lieta C-494/18)

(2018/C 381/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bondora AS*

Atbildētājs: *XY*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar [Eiropas Savienības Pamattiesību hartas] 38. pantu, [LES] 6. panta 1. punktu un Direktīvas [13/93/EK] (¹) 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā *Ley de Enjuiciamiento civil* [Civilprocesa likuma] 23.^a [nobeiguma noteikuma] 4. punkts, ar ko nav atļauts ne iesniegt, ne lūgt iesniegt lūgumu, nedz arī sniegt sīkāku informāciju par parādu pieteikumā, kas ir iesniegts pret atbildētāju, kas ir patērētājs, un ir norādes, ka, iespējams, tiek pieprasītas summas uz negodīgu noteikumu pamata?
- 2) Vai ar Regulas Nr. 1896/2006 (²), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu pret patērētāju iesniegtajos pieteikumos drīkst prasīt, lai prasītājs A standarta veidlapas 11. ailē norāda sīkāku informāciju par piedzenamo parādu? Tāpat vai saskaņā ar minēto normu drīkst prasīt šajā 11. ailē iekopēt līguma noteikumus, kuri pamato pret patērētāju izvirzītos prasījumus un kuri neattiecas tikai uz līguma priekšmetu, lai vērtētu šo noteikumu negodīgumu?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noraidoša, lai Tiesa norāda, vai saskaņā ar pašreizējo Regulas Nr. 1896/2006 regulējumu pirms Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanas tiesa drīkst pēc savas ierosmes pārbaudīt, vai ar patērētāju noslēgtajā līgumā ir piemēroti negodīgi noteikumi, un atbilstoši kādai tiesību normai to drīkst veikt.

- 4) Gadījumā, ja saskaņā ar pašreizējo Regulas Nr. 1896/2006 redakciju [tiesa] pirms Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanas nevar pēc savas ierosmes veikt pārbaudi attiecībā uz negodīgu noteikumu esamību, Tiesai tiek lūgts lemt par minētās regulas spēkā esamību tās nesaderības ar Hartas 38. pantu un [LES] 6. panta 1. punktu dēļ.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV 2006, L 399, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza Fővárosi Törvényszék
(Ungārija) – HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. u.c./Közbeszerzési
Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Lieta C-496/18)

(2018/C 381/11)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītājas: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Atbildētājs: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Piedaloties: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 47. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā ⁽¹⁾, 2., 25., 27. un 36. apsvēruma, Padomes Direktīvas 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē ⁽²⁾, 1. panta 1. un 3. punkts, kā arī šajā kontekstā tiesiskās drošības princips – kā Savienības tiesību vispārējs princips – un prasība par to, ka publiskā iepirkuma jomā pieejamajai iespējai pārbaudīt līgumslēdzēju iestāžu lēmumus ir jābūt efektīvai un ātrai, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar kuru attiecībā uz pirms tā stāšanās spēkā noslēgtiem publiskiem līgumiem pēc tam, kad beidzies iepriekšējos dalībvalsts tiesību aktos noteiktais pārbaudes ierosināšanas termiņš, lai veiktu izmeklēšanu attiecībā uz pirms minētā tiesiskā regulējuma stāšanās spēkā izdarītiem pārkāpumiem publiskā iepirkuma jomā, ar šo regulējumu izveidotajai kompetentai (uzraudzības) iestādei vispārīgā veidā ir piešķirtas pilnvaras minētajā tiesiskajā regulējumā noteiktajā termiņā pašai uzsākt procedūru, lai izmeklētu konkrētu pārkāpumu publiskā iepirkuma jomā, lemt par lietas būtību un līdz ar to konstatēt pārkāpuma izdarīšanas faktu, uzlikt naudas sodu publiskā iepirkuma jomā un piemērot līguma atzīšanas par spēkā neesošu sekas?
- 2) Vai pirmajā jautājumā minētās tiesību normas un principi var tikt piemēroti ne tikai publiskā līguma slēgšanā ieinteresēto pušu (subjektīvo un personisko) tiesību uz pārbaudi efektīvai īstenošanai, bet arī tiesībām uzsākt un veikt pārbaudes procedūru, kuras ir ar dalībvalsts tiesību aktiem izveidotajām (uzraudzības) iestādēm, kuras ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses?

- 3) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES⁽³⁾ par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK⁽⁴⁾, 99. panta 1. un 2. punkta izriet, ka ar dalībvalsts tiesībām, pieņemot jaunu likumu, nolūkā nodrošināt Savienības finanšu interešu aizsardzību publiskā iepirkuma jomā (uzraudzības) iestādēm, kuras ar dalībvalsts tiesisko regulējumu ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses, vispārīgā veidā var tikt piešķirtas pilnvaras izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā, kas izdarīti pirms minētā likuma stāšanās spēkā, kā arī uzsākt un veikt procedūru, lai gan jau ir beidzies noilguma termiņš atbilstoši iepriekšējiem tiesību aktiem?
- 4) Vai, lai izvērtētu, ņemot vērā pirmajā jautājumā minētās tiesību normas un principus, otrajā un trešajā jautājumā aprakstīto (uzraudzības) iestādēm piešķirto izmeklēšanas pilnvaru saderību ar Savienības tiesībām, ir kāda nozīme tam, kādas ir bijušas juridiskās, normatīvās, tehniskās vai organizatoriskās nepilnības vai cita veida šķēršļi, kuru dēļ publiskā iepirkuma jomā izdarītā pārkāpuma izmeklēšana netika veikta tā izdarīšanas laikā?
- 5) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 47. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā, 2., 25., 27. un 36. apsvēruma, Padomes Direktīvas 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūram, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, 1. panta 1. un 3. punkts, kā arī šajā kontekstā tiesiskās drošības princips kā Savienības tiesību vispārējs princips, prasība par to, ka publiskā iepirkuma jomā pieejamajai iespējai pārbaudīt līgumslēdzēju iestāžu lēmumus ir jābūt efektīvai un ātrai, un samērīguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka – arī tad, ja šo principu gaismā (uzraudzības) iestādēm, kuras ar dalībvalsts tiesisko regulējumu ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses, var tikt piešķirtas pirmajā līdz ceturtajā jautājumā minētās pilnvaras – valsts tiesa var izvērtēt tā laikposma sapratīgumu un samērīgumu, kas pagājis starp pārkāpuma izdarīšanu, iepriekš paredzētā pārbaudes ierosināšanas termiņa beigām un pārkāpuma izmeklēšanas uzsākšanu, un no tā izdarīt secinājumus par apstrīdētā lēmuma spēkā neesamības juridiskajām sekām vai citām dalībvalsts tiesībās noteiktajām sekām?

⁽¹⁾ OV 2007, L 335, 31. lpp.

⁽²⁾ OV 1992, L 76, 14. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV 2014, L 94, 243. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/17/EK (2004. gada 31. marts) ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV 2004, L 134, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza Fővárosi Törvényszék (Ungārija) – Budapesti Közlekedési Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Lieta C-497/18)

(2018/C 381/12)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Budapesti Közlekedési Zrt.

Atbildētājs: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Piedaloties: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 47. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā ⁽¹⁾, 2., 25., 27. un 36. apsvēruma, Padomes Direktīvas 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām ⁽²⁾, 1. panta 1. un 3. punkts, kā arī šajā kontekstā tiesiskās drošības princips – kā Savienības tiesību vispārējs princips – un prasība par to, ka publiskā iepirkuma jomā pieejamajai iespējai pārbaudīt līgumslēdzēju iestāžu lēmumus ir jābūt efektīvai un ātrai, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar kuru attiecībā uz pirms tā stāšanās spēkā noslēgtiem publiskiem līgumiem pēc tam, kad beidzies iepriekšējos dalībvalsts tiesību aktos noteiktais pārbaudes ierosināšanas termiņš, lai veiktu izmeklēšanu attiecībā uz pirms minētā tiesiskā regulējuma stāšanās spēkā izdarītiem pārkāpumiem publiskā iepirkuma jomā, ar šo regulējumu izveidotajai kompetentai (uzraudzības) iestādei vispārīgā veidā ir piešķirtas pilnvaras minētajā tiesiskajā regulējumā noteiktajā termiņā pašai uzsākt procedūru, lai izmeklētu konkrētu pārkāpumu publiskā iepirkuma jomā, un līdz ar to konstatēt pārkāpuma izdarīšanas faktu, uzlikt naudas sodu publiskā iepirkuma jomā un piemērot publiskā līguma atzīšanas par spēkā neesošu sekas?
- 2) Vai pirmajā jautājumā minētās tiesību normas un principi var tikt piemēroti ne tikai publiskā līguma slēgšanā ieinteresēto pušu (subjektīvo un personisko) tiesību uz pārbaudi efektīvai īstenošanai, bet arī tiesībām uzsākt un veikt pārbaudes procedūru, kuras ir ar dalībvalsts tiesību aktiem izveidotajām (uzraudzības) iestādēm, kuras ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses?
- 3) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES ⁽³⁾ (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK ⁽⁴⁾, 83. panta 1. un 2. punkta izriet, ka ar dalībvalsts tiesībām, pieņemot jaunu likumu, nolūkā nodrošināt Savienības finanšu interešu aizsardzību publiskā iepirkuma jomā (uzraudzības) iestādēm, kuras ar dalībvalsts tiesisko regulējumu ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses, vispārīgā veidā var tikt piešķirtas pilnvaras izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā, kas izdarīti pirms minētā likuma stāšanās spēkā, kā arī uzsākt un veikt procedūru, lai gan jau ir beidzies noilguma termiņš atbilstoši iepriekšējiem tiesību aktiem?
- 4) Vai, lai izvērtētu, ņemot vērā pirmajā jautājumā minētās tiesību normas un principus, otrajā un trešajā jautājumā aprakstīto (uzraudzības) iestādēm piešķirto izmeklēšanas pilnvaru saderību ar Savienības tiesībām, ir kāda nozīme tam, kādas ir bijušas juridiskās, normatīvās, tehniskās vai organizatoriskās nepilnības vai cita veida šķēršļi, kuru dēļ publiskā iepirkuma jomā izdarītā pārkāpuma izmeklēšana netika veikta tā izdarīšanas laikā?
- 5) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 47. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā, 2., 25., 27. un 36. apsvēruma, Padomes Direktīvas 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, 1. panta 1. un 3. punkts, kā arī šajā kontekstā tiesiskās drošības princips kā Savienības tiesību vispārējs princips, prasība par to, ka publiskā iepirkuma jomā pieejamajai iespējai pārbaudīt līgumslēdzēju iestāžu lēmumus ir jābūt efektīvai un ātrai, un samērīguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka – arī tad, ja šo principu gaismā (uzraudzības) iestādēm, kuras ar dalībvalsts tiesisko regulējumu ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses, var tikt piešķirtas pirmajā līdz ceturtajā jautājumā minētās pilnvaras – valsts tiesa var izvērtēt tā laikposma sapratīgumu un samērīgumu, kas pagājis starp pārkāpuma izdarīšanu, iepriekš paredzētā pārbaudes ierosināšanas termiņa beigām un pārkāpuma izmeklēšanas uzsākšanu, un no tā izdarīt secinājumus par apstrīdētā lēmuma spēkā neesamības juridiskajām sekām vai citām dalībvalsts tiesībās noteiktajām sekām?

⁽¹⁾ OV 2007, L 335, 31. lpp.

⁽²⁾ OV 1989, L 395, 33. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. jūlijā Bayer CropScience AG iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 17. maija spriedumu lietā T-429/13: Bayer CropScience AG/Eiropas Komisija

(Lieta C-499/18 P)

(2018/C 381/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Bayer CropScience AG (pārstāvji: K. Nordlander, advokāts, C. Zimmermann, advokāts, A. Robert, advokāts, M. Zdzieborska, Solicitor)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Kingdom of Sweden, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-429/13;
- apmierināt prasību pirmajā instancē un atcelt Regulu Nr. 485/2013, ciktāl tā attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju ⁽¹⁾;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas un segt savus tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi šādas kļūdu tiesību piemērošanā:

Pirmais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka iepriekšējo zinātnes atziņu noteiktības pakāpes paaugstināšana var tikt uzskatīta par “jaunām” zinātnes atziņām saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 21. panta 1. punktu ⁽²⁾.

Otrais apelācijas pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 1107/2009 21. panta 3. punktu un konstatējot, ka EFSA nebija jāpamato riska novērtējums ar oficiālajām vadlīnijām, kas ir bijušas piemērojamas pārskatīšanas laikā.

Trešais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot Augu aizsardzības līdzekļu regulas 21. panta 3. punktu.

Ceturtais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nenosakot zinātniskās noteiktības pienācīgo līmeni saistībā ar apgalvotā riska realizēšanos, kura ir nepieciešama, lai piemērotu piesardzības pasākumus.

Piektais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepiemērojot rūpīga un precīza riska novērtējuma, kas jāveic pirms piesardzības pasākumu pieņemšanas, standartus.

Sestais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi definējot un neņemot vērā ietekmes novērtējuma, kas jāveic pirms piesardzības pasākumu pieņemšanas, prasības.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas Regula (ES) Nr. 485/2013 (2013. gada 24. maijs), ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz darbīgo vielu klotianidīna, tiametoksāma un imidakloprīda apstiprināšanas nosacījumiem un tādu sēkļu izmantošanas un tirdzniecības aizliegšanu, kuras apstrādātas ar augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur minētās darbīgās vielas (OV 2013, L 139, 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza Tribunalul Specializat Cluj (Rumānija) – AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Lieta C-500/18)

(2018/C 381/14)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Cluj

Pamatlietas puses

Prasītājs: AU

Atbildētājas: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, interpretējot Direktīvas 2004/39/EK ⁽¹⁾ 4. panta 1. [punkta] 12) apakšpunktā minēto jēdzienu “privātais klients”, valsts tiesa var izmantot/valsts tiesai ir jāizmanto tie paši interpretācijas kritēriji, kuri definē patērētāja jēdzienu Direktīvas 93/13/EEK ⁽²⁾ 2. panta b) punkta izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, ar kādiem nosacījumiem “privātais klients” Direktīvas 2004/[39/EK] izpratnē var tādā strīdā kā pamatlietā aplūkojamais atsaukties uz patērētāja statusu? Un
- 3) It īpaši, vai tas, ka “privātais klients” Direktīvas 2004/[39/EK] izpratnē salīdzinoši īsā laikā īsteno lielu tirdzniecības darījumu apjomu un iegulda lielas naudas summas tādos finanšu instrumentos, kādi definēti Direktīvas 2004/39/EK 4. panta [1. punkta] 17) apakšpunktā, ir būtiski kritēriji, lai izvērtētu “privātā klienta” tās pašas direktīvas izpratnē patērētāja statusu?
- 4) Vai darbībā, kuras mērķis ir noteikt savu jurisdikciju, jo tai ir pienākums atkarībā no konkrētā gadījuma noteikt, vai ir piemērojams Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ⁽³⁾ 17. panta 1. [punkta] c) apakšpunkts vai 7. panta 2. punkts, valsts tiesa var ņemt vērā un/vai tai ir jāņem vērā prasītāja izvirzītais materiālo tiesību pamatojums – proti, tikai ārpuslīgumiskā atbildība – kā tiesiskās aizsardzības līdzeklis par domājami negodīgu līguma noteikumu Direktīvas 93/13/EEK izpratnē parakstīšanu, par kuriem piemērojamās materiālās tiesības tiek noteiktas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 864/2007 (Roma II) ⁽⁴⁾, vai tomēr prasītāja iespējamais patērētāja statuss padara par nebūtisku viņa prasības pieteikuma materiālo tiesību pamatojumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 1. lpp.)

⁽²⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.)

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta versija) (OV L 351, 1. lpp.)

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) (OV L 199, 40. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 26. jūlijā Inge Barnett iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 16. maija spriedumu lietā T-23/17 Barnett/Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)

(Lieta C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Inge Barnett (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)

Prasījumi

Galvenokārt:

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedumu *Barnett/EESK*, T-23/17, EU:T:2018:271;
- atcelt EESK 2016. gada 21. marta lēmumu, kas pieņemts, izpildot 2015. gada 22. septembra spriedumu *Barnett/EESK*, F-20/14, EU:F:2015:107;
- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti:

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedumu *Barnett/EESK*, T-23/17, EU:T:2018:271;
- atcelt EESK 2016. gada 21. marta lēmumu, kas pieņemts, izpildot 2015. gada 22. septembra spriedumu *Barnett/EESK*, F-20/14, EU:F:2015:107;
- piespriest EESK samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai 207 994,14 EUR kā atlīdzību par nodarīto mantisko kaitējumu, kam pieskaitīti nokavējuma procenti, kuri aprēķināti no dienas, kad iestājies maksājuma veikšanai paredzētais termiņš, pēc ECB noteiktās likmes galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par 3,5 punktiem, kā arī 25 000 EUR kā atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka, izpildot Vispārējās tiesas spriedumu, EESK varēja atkārtoti pārbaudīt apelācijas sūdzības iesniedzējas kandidatūru, ņemot vērā tikai iespējamās dienesta intereses, kas esot bijušas identificētas trīs gadus pēc pirmā lēmuma par viņas kandidatūras noraidīšanu pieņemšanas un pusēm neesot bijušas zināmas līdz 2016. gada 21. martam. Šīs iespējamās dienesta intereses, kas apelācijas sūdzības iesniedzēju izslēdz no to personu saraksta, kas var izmantot attiecīgās tiesības, jo viņa esot vajadzīga pienācīgas dienesta darbības nodrošināšanai, nav saistītas ar piemērojamajiem EESK Vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem (VĪN). Turklāt šīs iespējamās dienesta intereses tika norādītas, neapspriežoties ar Apvienoto komiteju. Šī Apvienotā komiteja 2013. gadā tomēr bija norādījusi, ka gadījumā, ja kāda no abām personām, kas var izmantot attiecīgās tiesības, no tām atteiksies, tiks piedāvāts šo priekšrocību piešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējai, ņemot vērā dienesta intereses.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi *res judicata* spēku, kāds piemīt Vispārējās tiesas spriedumam.

Visbeidzot, pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, lai gan tika atcelts juridiskais pamats, kas ir vajadzīgs apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, EESK kompetencē joprojām bija pieņemt lēmumu attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas kandidatūru. Atbildot uz šo pamatu, Vispārējā tiesa turklāt sagrozīja argumentus, kas bija pausti, lai pamatotu apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzīto iebildi par kompetences neesamību.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 9. augustā Marion Le Pen iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-86/17 Le Pen/Eiropas Parlaments

(Lieta C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Marion Le Pen (pārstāvis: R. Bosselut, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— atcelt Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-86/17;

Līdz ar to:

— atcelt Parlamenta Ģenerālsēkretāra 2016. gada 5. decembra lēmumu, kurš ir pieņemts, piemērojot Eiropas Parlamenta Prezidija Lēmuma 2009/C 159/01 (2008. gada 19. maijs un 9. jūlijs) “par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem” ar grozījumiem 68. pantu, un ar kuru ir konstatēts prasījums 298 497,87 EUR apmērā;

— atcelt 2016. gada 6. decembrī saņemto paziņojumu par parādu Nr. 2016-1560, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēja tika informēta, ka pret viņu ir konstatēts prasījums atbilstoši Ģenerālsēkretāra 2016. gada 5. decembra lēmumam par nepamatoti izmaksāto summu saistībā ar deputātu parlamentāro palīdzību atgūšanu, piemērojot Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 78., 79. un 80. pantu;

— lemt par naudas summu, kas ir jāpiešķir apelācijas sūdzības iesniedzējai par viņai nodarīto morālo kaitējumu, kurš izriet no nepamatotajām apsūdzībām, kas ir paustas vēl pirms izmeklēšanas noslēguma, par viņas tēla graušanu, kā arī par ievērojamo traucējumu viņas personiskajai un politiskajai dzīvei, kurš ir radīts ar apstrīdēto lēmumu.

— lemt par apelācijas sūdzības iesniedzējai piešķiramo naudas summu kā tiesāšanās izdevumu atlīdzinājumu;

— piespriest Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

— pirms sprieduma taisīšanas aicināt Parlamentu iesniegt CG k-dzes personas lietu, sarakstu par CG k-dzes ierašanās un aiziešanas laikiem attiecībā uz Parlamenta mītnes vietām Strasbūrā un Briselē, anonīmo vēstuli, uz kuras pamata tika uzsākta strīdīgā procedūra, un OLAF lietu par apelācijas sūdzības iesniedzēju un viņas palīdzi.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi Savienības tiesību pārkāpumu, kļūdas tiesību piemērošanā un būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja esot pilnībā pamatojusi jaunu dokumentu iesniegšanu tiesvedības laikā jaunu faktu dēļ. Šie dokumenti esot Parlamenta Ģenerālsēkretāram iesniegto dokumentu papildinājums. Vispārējai tiesai esot neierobežota kompetence, kuras dēļ tai esot bijis pienākums ņemt šos dokumentus vērā, novērtējot, vai parlamentārā palīdzība ir tikusi sniegta vai ne un tādējādi – nepamatota maksājuma atgūšanas pamatotību. Turklāt daži no šiem pierādījumiem esot bijuši Parlamenta rīcībā, bet apelācijas sūdzības iesniedzējai neesot tikuši atklāti.

Otrais pamats attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību uz aizstāvību un būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu. Tas, ka Parlamenta Ģenerālsēkretārs nav apelācijas sūdzības iesniedzēju uzklusījis un viņai nav nosūtīta lieta, esot apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz aizstāvību un tiesību tikt personīgi uzklusītai pirms ikviena, pat administratīva lēmuma, pieņemšanas, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības un procesuālā taisnīguma principu, no Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem izrietošo tiesību uz objektīvu tiesu un aizlieguma atteikties spriest tiesu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, ECPAK 6. panta un vispārējo tiesību principu pārkāpums. Vispārējā tiesa piedevām neesot norādījusi uz Ģenerālsēkretāra lēmumam piemītošo pamatojuma neesamību.

Trešais pamats attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi Savienības tiesību pārkāpumu, kļūdas tiesību piemērošanā un kļūdu faktu juridiskā rakstura kvalifikācijā, faktu un pierādījumu sagrozīšanu, diskrimināciju un *fumus persecutionis*, kā arī tiesiskās palāvības un likumības principu pārkāpumu.

Ceturtais pamats attiecas uz to, ka ir notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana, jo ar pārsūdzēto spriedumu esot atbalstīta Parlamenta Ģenerālsēkretāra rīcība, kuras faktiskais uzdevums un galīgais mērķis esot bijis kaitēt apelācijas sūdzības iesniedzējai un viņas partijai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. augustā iesniedza *Förvaltningsrätten i Göteborg* (Zviedrija) – AA/*Migrationsverket*

(Lieta C-526/18)

(2018/C 381/17)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Förvaltningsrätten i Göteborg

Pamatlietas puses

Prasītājs: AA

Atbildētāja: *Migrationsverket*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Šengenas konvencijas noteikumi vai Šengenas Robežu kodekss nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā *lagen* (2016:752) *om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige* 16.f pants (Likums (2016:752) par pagaidu ierobežojumiem attiecībā uz iespējām iegūt uzturēšanās atļauju Zviedrijā), saskaņā ar kuru uzturēšanās atļauju mācībām ģimnāzijas līmeņa skolā piešķir trešās valsts valstspiederīgajam, kurš uzturas dalībvalstī, pat ja nav noskaidrota viņa identitāte un viņš nekā citādi nevar savu identitāti apliecināt?

- 2) Ja Šengenas tiesiskais regulējums šādā situācijā paredz attiecīgu prasību par identitātes pierādīšanu vai apliecināšanu, vai atgriešanas direktīvas⁽¹⁾ noteikumi vai citas ES tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām tiek pieļauts izņēmums šajās ar identitāti saistītajās prasībās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.)

Prasība, kas celta 2018. gada 27. augustā – Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-549/18)

(2018/C 381/18)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Scharf, G. von Rintelen un L. Radu Bouyon)

Atbildētāja: Rumānija

Prasītājas prasījumi

- atzīt, ka, līdz 2017. gada 26. jūnijam nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2015/849/ES (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK⁽¹⁾, vai katrā ziņā nepaziņojot šos aktus Komisijai, Rumānija nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar šīs direktīvas 67. pantu;
- piespriest Rumānijai saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu samaksāt naudas sodu 21 974,40 EUR par katru kavējuma dienu no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas, par to, ka tā nav izpildījusi pienākumu paziņot Direktīvas 2015/849/ES īstenošanas pasākumus;
- piespriest Rumānijai saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu samaksāt fiksētu summu, balstoties uz summu 6 016,80 EUR dienā, kas reizināta ar to dienu skaitu, kuras pagājušas, sākot no nākamās dienas pēc tam, kad ir beidzies minētajā direktīvā paredzētais tās īstenošanas termiņš, līdz dienai, kad Rumānija izpilda šos pienākumus, vai pienākumu neizpildes gadījumā, līdz dienai, kad Tiesa pasludina spriedumu, ja tiek pārsniegta minimālā fiksētā summa 1 887 000 EUR apmērā;
- piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pamatojoties uz Direktīvas 2015/849/ES 67. pantu, dalībvalstīm bija jāpieņem normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu, vēlākais, līdz 2017. gada 26. jūnijam. Tā kā Rumānija nav paziņojusi transponēšanas aktus, Komisija ir nolēmusi vērsties Tiesā.
2. Savā prasībā Komisija lūdz Tiesu piespriest Rumānijai samaksāt fiksētu naudas summu un naudas sodu, pamatojoties uz LESD 260. panta 3. punktu.

⁽¹⁾ OV 2015, L 141, 73. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 30. augustā – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste**(Lieta C-556/18)**

(2018/C 381/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: E. Manhaeve un S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasījumi

- saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. panta pirmo daļu atzīt, ka Spānijas Karaliste, nepabeigusi sabiedrības informēšanu un sabiedrisko apspriešanu jautājumā par upju baseinu apsaimniekošanas plānu pārskatīšanu un koriģēšanu un nepieņēmusi, npublicējusi un nepaziņojusi Komisijai upju baseinu apsaimniekošanas plānu pārskatīšanu un koriģēšanu attiecībā uz Lansarotes, Fuerteventuras, Grankanārijas, Tenerifes, Gomēras, Palmas un Eljerro upju baseinu apgabaliem, nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽¹⁾ 13. panta 7. punktā, lasot to kopsakarā ar šā paša 13. panta 1. punktu, 14. pantu un 15. panta 1. punktu;
- piespriest Spānijas Karalistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīva 2000/60/EK – atbilstoši tās 25. pantā noteiktajam – stājās spēkā dienā, kad tā tika publicēta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, proti 2000. gada 22. decembrī. Tāpēc upju baseinu apsaimniekošanas plāni saskaņā ar 13. panta 6. punktu bija jāpublicē līdz vēlākais 2009. gada 22. decembrim, un to pirmā pārskatīšana un koriģēšana saskaņā ar 13. panta 7. punktu bija jāveic līdz vēlākais 2015. gada 22. decembrim.

Komisija uzskata, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti minētajos Direktīvas 2000/60/EK pantos un punktos, jo Komisijas 2017. gada 5. oktobra argumentētajā atzinumā noteikto divu mēnešu termiņā nav pabeigusi sabiedrības informēšanu un sabiedrisko apspriešanu jautājumā par upju baseinu apsaimniekošanas plānu pārskatīšanu un koriģēšanu un nav pieņēmusi, publicējusi un paziņojusi Komisijai upju baseinu apsaimniekošanas plānu pārskatīšanu un koriģēšanu attiecībā uz Lansarotes, Fuerteventuras, Grankanārijas, Tenerifes, Gomēras, Palmas un Eljerro upju baseinu apgabaliem.

⁽¹⁾ OV 2000, L 327, 1. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 11. septembra spriedums – *Apimab Laboratoires u.c./Komisija*

(Lieta T-14/16) ⁽¹⁾

(*Patērētāju aizsardzība – Policiklisko aromātisko udeņražu maksimāli pieļaujamās koncentrācijas noteikšana uztura bagātinātājos – Regula (EEK) Nr. 315/93 – Risku analīze – Regula (EK) Nr. 178/2002 – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Samērīgums – Nediskriminācijas princips*)

(2018/C 381/20)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Apimab Laboratoires* (Clermont-l'Hérault, Francija) un 7 citi prasītāji, kuru vārdi minēti sprieduma pielikumā (pārstāvis – A. de Brosse, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herbout-Borczak un C. Valero)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Regulu (ES) 2015/1933 (2015. gada 27. oktobris), ar ko attiecībā uz policiklisko aromātisko ogļūdeņražu maksimāli pieļaujamo koncentrāciju kakao šķiedrā, banānu čipsos, uztura bagātinātājos, kaltētos garšaugos un kaltētās garšvielās groza Regulu (EK) Nr. 1881/2006 (OV 2015, L 282. 11. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Apimab Laboratoires* un citi prasītāji, kuru vārdi minēti sprieduma pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 90, 7.3.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – PH/Komisija

(Lieta T-613/16) ⁽¹⁾

(*Civildienests – Pieņemšana darbā – Atklāts konkurss – Paziņojums par konkursu EPSO/AST-SC/03/15 – Lēmums izslēgt kandidātu no konkursa – Ģimenes saites ar atlases komisijas locekli – Vienlīdzīga attieksme*)

(2018/C 381/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PH (pārstāvis: M. Cornacchia, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara un L. Radu Bouyon)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt 2016. gada 19. maija lēmumu, ar kuru, atbildot uz prasītāja iesniegto pārskatīšanas lūgumu, ir apstiprināts, ka viņš ir izslēgts no konkursa EPSO/AST-SC/03/15.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) PH atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 371, 10.10.2016. (lieta, kas sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-43/16, bet 2016. gada 1. septembrī tika nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2018. gada 11. septembra spriedums – Foshan Lihua Ceramic/Komisija

(Lieta T-654/16) ⁽¹⁾

(Dempings – Ķīnas izcelsmes keramikas flīžu imports – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. un 5. punkts un 17. pants (tagad – Regulas (ES) 2016/1036 11. panta 3. un 5. punkts un 17. pants) – Lūguma veikt ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 917/2011 noteikto galīgo antidempinga maksājumu daļēju starpposma pārskatīšanu tikai attiecībā uz dempingu noraidījums – Iglaičīgas izmaiņas apstākļos – Pārbaude izlases veidā – Individuāla pārbaude – Nesadarbošanās izmeklēšanā, kuras noslēgumā tika noteikti galīgie pasākumi)

(2018/C 381/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Fušuņa, Ķīna) (pārstāvji: B. Spinoit un D. Philippe, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky un A. Demeneix)

Priekšmets

Par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 11. jūlija Īstenošanas lēmumu C(2016) 4259, ar ko noraida pieprasījumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu, kurā apskatītu tikai dempinga aspektus, saistībā ar galīgajiem antidempinga pasākumiem, kas ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 917/2011 (2011. gada 12. septembris) ir noteikti Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importam.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 428, 21.11.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – De Geoffroy u.c./Parlaments(Lieta T-788/16) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Atvaļinājumi – Jaunu Parlamenta pamatnostādņu pieņemšana par atvaļinājumu pārvaldību – Individuāli lēmumi, kas mutiskās tulkošanas dienestos pieņemti saskaņā ar jaunajām pamatnostādnēm – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Dienesta intereses – Iebilde par prettiesiskumu)

(2018/C 381/23)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Dominique De Geoffroy* (Brisele, Beļģija) un 14 citi prasītāji, kuru vārdi ir minēti sprieduma pielikumā (pārstāvji: sākotnēji *N. de Montigny* un *J.-N. Louis*, vēlāk *N. de Montigny*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāves: *E. Taneva* un *L. Deneys*)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Parlamenta 2016. gada 21. marta pamatnostādnes par iekšējās kārtības noteikumu par atvaļinājumu pārvaldību 4. panta 5. punkta īstenošanu mutiskās tulkošanas dienestos, otrkārt, Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa lēmumu, ar kuru ir pieņemts *Françoise Joostens* kundzes atvaļinājuma pieteikums, bet pieprasītās atvaļinājuma dienas ir ieskaitītas trīsarpus dienu kvotā, treškārt, Parlamenta 2016. gada 2. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidīts *F. Joostens* atvaļinājuma pieteikums, un, ceturtkārt, Parlamenta 2016. gada 13. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidīts *Stéphane Grosjean* kunga atvaļinājuma pieteikums.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidīts *Stéphane Grosjean* atvaļinājuma pieteikums.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 14, 16.1.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – Chefaro Ireland/EUIPO – Laboratoires M&L (“NUIT PRECIEUSE”)(Lieta T-905/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Grafiska preču zīme “NUIT PRECIEUSE” – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “EAU PRECIEUSE” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 381/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Chefaro Ireland DAC* (Dublina, Īrija) (pārstāvji: *P. Maeyaert* un *J. Muyldermans*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Lukošūtē, D. Walicka un D. Gája)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Laboratoires M&L SA (Manosque, Francija) (pārstāvis: F. Cordt, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 19. oktobra lēmumu lietā R 2596/2015-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Chefaro Ireland* un *Laboratoires M&L*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Chefaro Ireland DAC* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 53, 20.2.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – Healy/Komisija

(Lieta T-55/17) ⁽¹⁾

(Civildienests – Līgumdarbinieki – Pieņemšana darbā – Iekšējs konkurss – Rezerves saraksta izveidošana, lai pieņemtu darbā asistentus – Pielaišanas nosacījums attiecībā uz darba stāžu Komisijā – Nepielaišana dalībai konkursa pārbaudījumos)

(2018/C 381/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: John Morrison Healy (Celbridge, Īrija) (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Berscheid un L. Radu Bouyon)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt iekšējā konkursa COM/02/AST/16 (AST 2) atlases komisijas lēmumu par prasītāja kandidatūras noraidīšanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) John Morrison Healy atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 112, 10.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – Pelikan/EUIPO – NBA Properties (“NEW ORLEANS PELICANS”)

(Lieta T-112/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “NEW ORLEANS PELICANS” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Pelikan” un agrāka valsts grafiska preču zīme “Pelikan” – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts))

(2018/C 381/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hannovere, Vācija) (pārstāvis: U. Hildebrandt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Gája un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: NBA Properties, Inc. (Nujorka, Nujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: sākotnēji M. Chapple, vēlāk T. Elias, barristers)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2016. gada 16. decembra lēmumu lietā R 408/2016-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Pelikan Vertriebsgesellschaft un NBA Properties.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 129, 24.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedums – Primart/EUIPO – Bolton Cile España (“PRIMART Marek Łukasiewicz”)

(Lieta T-584/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “PRIMART Marek Łukasiewicz” reģistrācijas pieteikums – Agrākas valsts vārdiskas preču zīmes “PRIMA” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 381/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe “Primart” Marek Łukasiewicz (Wołomin, Polija) (pārstāvis: J. Skołuda, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bolton Cile España (Madride, Spānija) (pārstāvji: F. Celluprica, F. Fischetti un F. De Bono, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 22. jūnija lēmumu lietā R 1933/2016-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Bolton Cile España un Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 374, 6.11.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 19. jūlija rīkojums – Front Polisario/Padome

(Lieta T-180/14) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Partnerības nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Savienību un Marokas Karalisti – Protokols, ar kuru nosaka zvejas iespējas, kas paredzētas šajā nolīgumā – Minētā nolīguma un protokola piemērojamība Rietumsahāras teritorijai un tai piegulošajiem ūdeņiem – Locus standi neesamība – Nepieņemamība)

(2018/C 381/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) (pārstāvis: G. Devers, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: S. Kyriakopoulou, A. de Elera-San Miguel Hurtado un A. Westerhof Löfflerová)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Bouquet, F. Castillo de la Torre un E. Paasivirta)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Padomes Lēmumu 2013/785/ES (2013. gada 16. decembris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti (OV 2013, L 349, 1. lpp.), un, otrkārt, Komisijas Lēmumu (ES) 2018/393 (2018. gada 12. marts), ar ko Eiropas Savienības vārdā apstiprina grozījumus Protokolā starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti (OV 2018, L 69, 60. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

- 2) *Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario)* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 184, 6.6.2014.

Vispārējās tiesas 2018. gada 27. jūlija rīkojums – *Apple Distribution International*/Komisija

(Lieta T-101/17) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Valsts atbalsts – Vācijas plānotais atbalsts filmu producēšanas un izplatīšanas finansēšanai – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – Individuāla skāruma neesamība – Nepieņemamība)

(2018/C 381/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Apple Distribution International* (Cork, Īrija) (pārstāvji: S. Schwiddessen, H. Lutz, N. Niejahr un A. Patsa, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Samnadda, G. Braun un B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/2042 (2016. gada 1. septembris) par atbalsta shēmu SA.38418 – 2014/C (ex 2014/NN), ko Vācija plāno īstenot filmu producēšanas un izplatīšanas finansēšanai (OV 2016, L 314, 63. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Par Vācijas Federatīvās Republikas, Francijas Republikas un Filmförderungsanstalt iesniegtajiem pieteikumiem par iestāšanos lietā nav jālemj.
- 3) *Apple Distribution International* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas attiecas uz pieteikumiem par iestāšanos lietā.
- 4) *Apple Distribution International*, Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika un Filmförderungsanstalt katra sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 121, 18.4.2017.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 20. augusta rīkojums – IFSUA/Padome**(Lieta T-251/18 R)****(Pagaidu noregulējums – Konkrētu zivju krājumu zvejas iespējas – Pasākumi attiecībā uz jūrasasara zveju – Zvejas aizliegums atpūtas zvejas ietvaros – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)**

(2018/C 381/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA)* (Barselona, Spānija) (pārstāvis: T. Gui Mori, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: F. Naert un P. Plaza García)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Morales Puerta, F. Moro un A. Stobiecka-Kuik)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un kuru lūdz apturēt Padomes Regulas (ES) 2018/120 (2018. gada 23. janvāris), ar ko 2018. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības zvejas kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, un ar ko groza Regulu (ES) 2017/127 (OV 2018, L 27, 1. lpp.), 2. panta 2. punkta un 9. panta 4. un 5. punkta izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 20. jūlija rīkojums – CdT/EUIPO**(Lieta T-417/18 R)****(Pagaidu noregulējums – Institucionālās tiesības – Tulkošanas pakalpojumi, kas nepieciešami EUIPO darbībai – Vēršanās pie ārējo pakalpojumu sniedzējiem – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamības neesamība)**

(2018/C 381/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (CdT) (pārstāvji: J. Rikkert un M. Garnier, pārstāvji)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji: N. Bambara un D. Hanf)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru, pirmkārt, tiek lūgts apturēt izpildīt EUIPO lēmumus saistībā ar pasākumiem, kas paredzēti, lai varētu vērsties pie citiem pakalpojumu sniedzējiem, kas nav CdT, saistībā ar tulkošanas pakalpojumiem, kas nepieciešami tā darbībai, un, otrkārt, uzdot EUIPO publicēt Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša pielikumā paziņojumu par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu apturēšanu saistībā ar tulkošanas pakalpojumu sniegšanu un neparakstīt līgumus attiecībā uz šo uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2018. gada 9. augustā – *Compañía de Tranvías de la Coruña*/Komisija**(Lieta T-485/18)**

(2018/C 381/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Compañía de Tranvías de la Coruña, SA* (Akoruņa, Spānija) (pārstāvis: *J. Monrabà Bagan*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu C(2018) 3780 *final* (2018. gada 7. jūnijs) par piekļuvi dokumentiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav ievēroti būtiski procedūras noteikumi.
 - Lēmumā nav norādīts pietiekams pamatojums, lai atteiktu vai piešķirtu tikai daļēju piekļuvi dokumentiem, ņemot vērā, ka nepastāv saikne starp minēto notiekošo tiesvedību Tiesā (apvienotās lietas C-350/17 *Mobit* ⁽¹⁾ un C-351/17 *Autolinee Toscane* ⁽²⁾) un pieteikumu par piekļuvi dokumentiem.
 - Pietiekams pamatojums ir būtisks procedūras noteikums un Eiropas Komisijai tas vienmēr ir jāievēro.
 - Pietiekama pamatojuma nenorādīšanas sekas ir tādas, ka apstrīdētais lēmums neatbilst LESD 296. panta otrajai daļai, un tādējādi tas ir jāuzskata par spēkā neesošu atbilstoši LESD 264. panta pirmajai daļai.
2. Ar otro pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka pastāv sevišķi svarīgas sabiedrības intereses to dokumentu publiskošanā, kuriem piekļuve ir atteikta ar apstrīdēto lēmumu.
 - Dokumenti, kuriem ir lūgta piekļuve, ir sabiedriskas nozīmes, jo tie palīdzētu interpretēt galvenos jautājumus ES regulās par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, ko iepriekš piemēroja Eiropas Komisija.
 - Tādējādi pat, ja Tiesa konstatētu saikni starp iepriekš minētajām izskatāmajām apvienotajām lietām C-350/17 *Mobit* un C-351/17 *Autolinee Toscane* un pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽³⁾ 4. panta 2. punkta beigu daļā ir ļauts piekļūt dokumentiem, ja pastāv sevišķi svarīgas sabiedrības intereses.

- Dokumentu nozīmīgums ne tikai prasītājam, bet jebkurai iestādei vai ieinteresētajai personai, kas vēlas piemērot ES regulas par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, veido sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, un tādējādi šiem dokumentiem būtu jāpiešķir piekļuve.

- ⁽¹⁾ *Consiglio di Stato* [Valsts padomes] (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegts 2017. gada 12. jūnijā, *Mobit Soc.cons. a.r.l./Regione Toscana* (OV 2017, C 330, 4. lpp.).
- ⁽²⁾ *Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegts 2017. gada 12. jūnijā – *Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc. cons. a.r.l.* (OV 2017, C 330, 5. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 15. augustā – *Danske Slagtermestre*/Eiropas Komisija

(Lieta T-486/18)

(2018/C 381/33)

Tiesvedības valoda – dāņu.

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Danske Slagtermestre* (Odense, Dānija) (pārstāvis: H. Sønderby Christensen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2018. gada 19. aprīļa lēmumu valsts atbalsta lietā SA.37433(2017/FC), kas paziņots ar dokumenta numuru C(2018) 2259;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi *audi alteram partem* principu.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi *audi alteram partem* principu, kas nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, jo tā neesot devusi *Danske Slagtermestre* iespēju tikt uzklaustītai saistībā ar pretējās puses argumentiem, pamatojoties uz kuriem Komisija šajā lietā pieņēma lēmumu.

2. Ar otro pamatu tiek norādīts, ka Komisija nav ievērojusi objektivitāti, pieņemot lēmumu.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi *Danske Slagtermestre* tiesības uz objektīvu lietas izskatīšanu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar atbalstu tiek piešķirta priekšrocība.
4. Ar ceturto pamatu tiek norādīts, ka atbalsts ir selektīvs.
5. Piektais pamats ir par to, ka atbalstu ir piešķīrusi valsts vai tas ir piešķirts no valsts līdzekļiem.
6. Ar sesto pamatu tiek norādīts, ka ar atbalstu tiek izkropļota konkurence.
7. Septītā pamata ietvaros tiek apgalvots, ka atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Prasītāja trešā līdz septītā pamata atbalstam cita starpā norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīdama, ka ar attiecīgo pasākumu noteikumiem uzņēmumiem netika piešķirtas priekšrocības.

- Pirmkārt, tā norāda, ka ar minēto pasākumu lielām kautuvēm tiek piešķirta acīmredzama priekšrocība, jo ar šo pasākumu tiek nodrošināts, ka mazākām kautuvēm ir jāmaksā divreiz vairāk par notekūdeņiem par katru nokauto dzīvnieku, salīdzinot ar lielām kautuvēm, kuras tādēļ piegādātājiem var maksāt lielāku cenu.
- Otrkārt, tā uzskata, ka nav objektīva iemesla notekūdeņu maksas samazinājumu piešķirt tikai lielām kautuvēm, ja “patieso izmaksu” maksājums ir tāds pats mazām, vidējām un lielām kautuvēm, un pasākums var atbilst “patiesām izmaksām” tikai tad, ja samazinājums tiek piešķirts arī mazākām kautuvēm.
- Treškārt, tiek apgalvots, ka Komisijas izmantotā tirgus ekonomikas dalībnieka (TED) pārbaude nav izmantojama, lai izvērtētu, vai ar pasākumu tiek piešķirta priekšrocība, jo nevienam Dānijas uzņēmumam nav tiesību tikt atslēgtam no centrālās attīrīšanas iekārtas, un tādēļ, ka Dānijā nav faktiska vai potenciāla notekūdeņu novadīšanas tirgus.
- Ceturtkārt, tā norāda, ka pat ja TED pārbaude ir izmantojama, Komisija to nav piemērojusi pareizi. TED pārbaudi var balstīt vienīgi uz informāciju, kas iegūta saistībā ar konkrētā lietotāja darbību. TED pārbaudē nav pieļaujams aprēķinos izmantot vidējos rādītājus, kas iegūti no citām pašvaldībām, un vēl turklāt neņemt vērā ievērojamās attīrīšanas iekārtu izdevumus, pieslēdzot lielos atbalsta saņēmējus uzņēmumus pašvaldības ūdens attīrīšanas iekārtām, kas izpaužas kā notekūdeņu infrastruktūras un attīrīšanas staciju paplašināšanas izdevumi.

Prasība, kas celta 2018. gada 17. augustā – PO/EĀDD

(Lieta T-494/18)

(2018/C 381/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PO (pārstāvis: N. de Montigny, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt:
 - 2017. gada 17. oktobra algas aprēķinu, ko viņam tajā pašā dienā elektroniskā pasta vēstulē bija nosūtījis EĀDD personāla nodaļa;
 - 2018. gada 16. janvāra vēstuli, ko viņam nosūtīja EĀDD personāla nodaļa un kas apliecina juridiskā pamata neesamību maksimālā apmēra pārsniegšanai attiecībā uz viņa dēlu un meitu;
 - ciktāl nepieciešams, lēmumu par 2018. gada 17. janvārī iesniegtās sūdzības noraidīšanu, kas prasītājam paziņots 2018. gada 17. maijā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl apstrīdētais lēmums, 2016. gada 15. aprīļa un 2016. gada 22. septembra paziņojumi, uz kuriem tas ir pamatots, un *Guidelines* ir pretrunā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem un to X pielikumam.
2. Otrais pamats ir saistīts ar šajā lietā apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu šādu iebildumu dēļ:
 - nodrošināšanas, tiesiskās palāvības un tiesiskās noteiktības aizsardzības principu, labas pārvaldības, kā arī iegūto tiesību principu pārkāpums;
 - tiesību uz ģimeni un tiesību uz izglītību pārkāpums;
 - vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principu pārkāpums;
 - interešu izvērtējuma neveikšana un veiktā pasākuma samērīguma principa neievērošana.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. septembrī – K.A. Schmersal Holding/EUIPO – Tecnum (“tec.nicum”)

(Lieta T-527/18)

(2018/C 381/35)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Vupertāle, Vācija) (pārstāvis: A. Haudan, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Tecnum, SA (Manresa, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “tec.nicum” reģistrācijas pieteikums – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 626 791

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 21. jūnija lēmums lietā R 2427/2017-5

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to atstāts spēkā atteikums reģistrēt pieteikto preču zīmi attiecībā uz 42. klasi;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- preču zīmes, ar kuru pamatoti iebildumi, faktiskās izmantošanas neesamība;
- nepareizs konkrētās sabiedrības daļas novērtējums;

- pakalpojumu līdzības neesamība;
- konfliktējošo preču zīmju līdzības neesamība;
- sajaukšanas iespējas neesamība.

**Vispārējās tiesas 2018. gada 13. jūlija rīkojums – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation
Espania (“BEST BUY GEEK SQUAD”)**

(Lieta T-715/15) ⁽¹⁾

(2018/C 381/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.

**Vispārējās tiesas 2018. gada 13. jūlija rīkojums – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation
Espania (“BEST BUY”)**

(Lieta T-773/15) ⁽¹⁾

(2018/C 381/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 78, 29.2.2016.

**Vispārējās tiesas 2018. gada 13. jūlija rīkojums – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation
Espania (“BEST BUY mobile”)**

(Lieta T-72/16) ⁽¹⁾

(2018/C 381/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 118, 4.4.2016.

**Vispārējās tiesas 2018. gada 13. jūlija rīkojums – Sky/EUIPO – Parrot Drones (“Parrot
SKYCONTROLLER”)**

(Lieta T-288/17) ⁽¹⁾

(2018/C 381/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 231, 17.7.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV